Samenvatting van tekst 14 "W.B. Kristensens, ter verbetering van Mircea Eliade" (12 p.)

Deze tekst biedt een diepgaande godsdiensthistorische analyse van de antieke begrippen 'kringloop' (lustratio), 'totaliteit' en 'dualisme' binnen de Romeinse, Egyptische en Babylonische godsdienstpraktijken.

Volgens Kristensen is de rituele kringloop (zoals de Romeinse lustratio op de Campus Martius) geen louter afgrenzende of afwerende tovercirkel, maar een herhaalde sacrale handeling waarmee goddelijke levenskracht wordt meegedeeld om het volk uit spirituele uitputting en dood te doen herrijzen.

Deze ruimtelijke en temporele lussen - weergegeven in de vijfjaarlijkse lustra, de seculaire saeculumfeesten, het ritueel inslaan van de noodlotsspijker door de hoogste magistraat en de mythische stads- en burchtmuren van steden zoals Memphis en Thebe - verwezen naar de onderwereld en de in zichzelf terugkerende periodieke vernieuwing van het 'absolute leven'.

Deze praktijken berusten op het antieke concept van goddelijke 'totaliteit', verpersoonlijkt door opper- en onderwereldgodheden zoals de Babylonische Anu of de Romeinse Dis Pater en Proserpina, die boven de menselijke rede en zedenwet staan en waarin opgang en ondergang, heil en onheil intrinsiek verweven zijn.

Kristensen concludeert dat ook magische bezweringspraktijken in wezen geen absoluut dualisme tussen zuiver goede en boze machten inhouden, maar een gecontroleerd appél zijn op deze demonische totaliteit, waarin het onheil en de uiteindelijke redding uit dezelfde goddelijke bron ontspringen.